

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1121210247
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1121210247.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcu: LITA, autorská spoločnosť, so sídlom Mozartova 9, Bratislava, IČO: 00 420 166, zastúpený: Mgr. Peter Kubovič, advokát, s.r.o., so sídlom Námestie Biely kríž 3, Bratislava, IČO: 54 167 370, proti žalovanému: ASPECT-VYHNE, a.s., so sídlom Kukuričná 163/1, Bratislava, IČO: 36 354 694, zastúpený: PETKOV & Co s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, IČO: 50 430 742, o zaplatenie 1.993,49 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.05.2022, č. k. 10Ca/25/2021-246, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.
- II. Žalovanému sa **n e p r i z n á v a** náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.), priznal žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.) a vrátil žalobcovi: LITA, autorská spoločnosť, so sídlom Mozartova 9, Bratislava, IČO: 00 420 166, súdny poplatok za žalobu vo výške 52,80 eur prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s.- prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, po právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ust. § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a ods. 2, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), § 11 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch. Vecne rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca vzal žalobu späť bez udania dôvodu v celom rozsahu pred predbežným prejednaním sporu a pred začatím pojednávania vo veci samej. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie v súlade s princípom procesného zavinenia zastavenia konania, pričom mal za to, že ak nie je preukázané, že späťvzatie žaloby bolo odôvodnené neskorším správaním žalovaného, ktorý sa celkom či v relevantnom rozsahu zachoval v zmysle žalobnej požiadavky, potom nie je dosť dobre možné nachádzať súvislosť, a teda ani procesné zavinenie medzi jeho správaním vo vzťahu k žalobnej požiadavke (petitu). V takomto prípade nesie zodpovednosť na zastavení konania žalobca v dôsledku príčinnej súvislosti, ktorou je správanie účastníka konania, teda jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzatí návrhu (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 14.9.2011, sp. zn. 7 M Cdo 4/2010). Dôvodnosť žaloby sa posudzuje procesne a bez ohľadu na to, aký by bol výsledok konania, keby k späťvzatíu žaloby nedošlo. Podľa súdu prvej inštancie žalobca zaviniť zastavenie konania, preto je povinný zaplatiť žalovanému trovy konania. Nárok na náhradu trov konania by mohol súd prvej inštancie priznať žalobcovi, iba ak by k späťvzatíu žaloby prispelo správanie žalovaného, spočívajúce v zaplatení pohľadávky po podaní žaloby, čo sa nestalo.

3. Proti II. výroku uznesenia súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodu, podľa ust. § 365 ods. 1 písm. písm. f) a h) C.s.p., t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza

z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil vo výroku II. tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, zároveň žiadal o priznanie náhrady trov odvolacieho konania. Majúc za to, že záver súdu prvej inštancie, že žalobca vzal žalobu späť bez udania dôvodu, je nesprávny. Žalobca zobral žalobu späť z toho dôvodu, že žalovaný podaním zo dňa 18.03.2022 preukázal, že zložil do notárskej úschovy peňažné prostriedky za použitie predmetov ochrany v správe žalobcu. Tvrdenia žalovaného, že žalobcu o tejto skutočnosti informoval sú nepravdivé a nepreukázané. Žalobca síce súdu predložil viaceré listy adresované Slovenskému ochrannému zväzu autorskému (SOZA) spolu s prílohami, ktorými sú aj notárske úschovy o ukladaní prostriedkov žalovaným, avšak nepreukázal ich doručenie žalobcovi. Žalovaný si teda voči žalobcovi nespĺnil zákonnú informačnú povinnosť uloženú príslušnými ustanoveniami § 165 autorského zákona a od žalobcu nemožno požadovať aby preukázal neexistenciu doručenia uvedených listín. Keďže žalobca nemal vedomosť o tom, že žalovaný zložil peňažné prostriedky do notárskej úschovy, nemal inú možnosť, ako podať žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ by si žalobca splnil svoju informačnú povinnosť podľa § 165 autorského zákona riadne a včas, teda by žalobcovi preukázal zloženie prostriedkov do notárskej úschovy, tak by žalobca žalobu ani nepodával. Mal za to, že súd prvej inštancie pochybil, keď priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania, keďže z uvedeného vyplýva, že zastavenie konania spôsobil žalovaný, a preto mal súd prvej inštancie priznať nárok na náhradu trov konania žalobcovi. Poukázal na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/52/2021-237, kedy v skutkovo a právne obdobnej veci súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že vznik a zastavenie konania zaviniel práve žalovaný.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

5. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 v spojení s § 470 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

6. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 18.12.2021 sa žalobca domáhal, aby súd prvej inštancie z titulu bezdôvodného obohatenia vzniknutého z dôvodu neoprávneného zásahu do autorských práv uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1.993,49 eur spolu s príslušenstvom a trovami konania. Vo vyjadrení k žalobe zo dňa 18.03.2022 žalovaný uviedol, že k bezdôvodnému obohateniu z jeho strany nedošlo, pretože peňažné prostriedky vkladal v zmysle § 165 ods. 9 pís. b) bod 2 autorského zákona do notárskej úschovy. Žalobca po vyjadrení žalovaného dňa 25.04.2022 zobral žalobu v celom rozsahu späť a uviedol, že žalovaný porušil svoju povinnosť podľa ust. § 165 ods. 9 pís. b) bod 2 autorského zákona, keď mu nepreukázal, že skladal peňažné prostriedky do notárskej úschovy, čím zapríčinil zastavenie konania.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zaviniela zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Podľa § 165 ods. 9 písm. b) bod 2 zákona č. 185/2015 Z.z. Autorského zákona (ďalej len „autorský zákon“) účinného do 31.12.2018, používateľ môže použiť predmety ochrany, ktoré mali byť predmetom zmluvy podľa odseku 1 písm. a) až c) odo dňa podania návrhu na začatie konania podľa odseku 8, ak preukáže organizácii kolektívnej správy notárskou zápisnicou uloženie peňažných prostriedkov za použitie týchto predmetov ochrany do notárskej úschovy.

10. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou odvolateľa, že súd prvej inštancie porušil § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p., teda dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. K porušeniu predmetného ustanovenia by došlo, ak by súd prvej inštancie postupoval nesprávne pri hodnotení výsledkov dokazovania dôsledkom čoho by bolo, že súd bral do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť

a pravdivosť získaných poznatkov. Uvedené porušenia v konaní súdu prvej inštancie neboli odvolacím súdom zistené a odvolací súd po preskúmaní odvolania dospel k rovnakým skutkovým zisteniam ako súd prvej inštancie.

11. K námietke odvolateľa, že napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci § 365 ods.1 písm. h) C.s.p. treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v posudzovanej veci nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené.

12. Odvolací súd považuje za potrebné v tejto súvislosti uviesť, že v zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p., ak súd zastavuje konanie (napr. z dôvodu späťvzatia žaloby), zaoberá sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania tým, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené. V prípadoch, v ktorých bolo zastavenie konania zavinené stranou sporu, súd prizná protistrane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Zároveň je potrebné otázku, či strana zavinila, že konanie muselo byť zastavené, posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania podľa § 145 ods. 1 C.s.p. v prípade, že žalobca vzal účinne späť svoju žalobu, je v zásade žalobca povinný nahradiť trovy konania protistrane, nakoľko späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania. Pojem „procesné zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, ktorej príčinou je správanie strany sporu a dôsledkom je vznik trov druhého účastníka.

13. Procesné zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania, čo konštatuje aj Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 5 M Cdo 12/2008 podľa ktorého, zavinenie je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska a nie podľa hmotného práva z dôvodu, že v opačnom prípade by išlo o posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku vo veci samej. Preto, ak zobral navrhovateľ návrh späť, zásadne platí (ak nejde o prípad uvedený v § 256 ods. 1 C.s.p.), že zavinil zastavenie konania, a je preto povinný uhradiť odporcovi jeho trovy.

14. Odvolací súd pristúpil k preskúmaniu otázky procesného zavinenia zastavenia konania. Žalobca za rozhodujúcu skutočnosť, ktorá viedla k späťvzatiu žaloby považoval, že žalovaný skladal žalované peňažné prostriedky do notárskej úschovy o čom žalobca nemal vedomosť. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že uvedená skutočnosť nastala pred začatím konania, keďže žalovaný uložil peňažné prostriedky do notárskej úschovy dňa 18.07.2018, 19.07.2019 a 11.08.2020(čl. 185-188, čl. 205-206, čl. 217-218). V čase podania žaloby dňa 18.12.2021 tak už bol dosiahnutý účel žaloby a z toho dôvodu bola žaloba podaná nedôvodne. Uloženie peňažných prostriedkov do notárskej úschovy nastalo pred začatím konania a žalovaný nemohol týmto konaním procesne zaviniť zastavenie konania, pretože procesne zaviniť zastavenie konania mohol žalovaný iba svojím konaním počas konania, teda po podaní žaloby. Odvolací súd v tomto konaní nie je oprávnený posudzovať, určovať, či preskúmať aké povinnosti mal žalovaný voči žalobcovi a či si tieto povinnosti podľa ust. § 165 ods. 9 pís. b) bod 2 Autorského zákona plnil, pretože sa jedná o hmotnoprávnu otázku a predmetom odvolacieho konania je iba posúdenie procesného zavinenia zastavenia konania.

15. Odvolací súd však je povinný skúmať, či žalobca v čase podania žaloby mal alebo mohol mať vedomosť o skutočnosti, že žalovaný zložil peňažné prostriedky do notárskej úschovy a napriek tomu podal žalobu, čím procesne zavinil zastavenie konania. Z vyjadrenia žalovaného k žalobe je zrejmé, že dňa 30.01.2015 uzavrel so Zväzom hotelov a reštaurácií SR príkaznú zmluvu, za účelom aby príkazník v mene žalobcu ako príkazcu konal s organizáciou kolektívnej správy (žalobcom). Zväz hotelov a

reštaurácií SR ako občianske združenie na základe príkaznej zmluvy obstarával záležitosti svojich členov. Z uvedeného je zrejmé, že so žalobcom nekomunikoval priamo žalovaný ale jeho príkazník Zväz hotelov a reštaurácií SR, ktorý žalobcovi preukázal ukladanie peňažných prostriedkov do notárskej úschovy hromadným podaním za veľké množstvo svojich členov. Odvolací súd preto považuje za nepravdepodobné tvrdenie žalobcu, že hromadné podanie mu nebolo doručené a nemal vedomosť o tom, že žalovaný skladal finančné prostriedky do notárskej úschovy. Uvedené hromadné podanie sa týkalo veľkého množstva subjektov, ktoré prostredníctvom Zväzu hotelov a reštaurácií SR skladali peňažné prostriedky do notárskej úschovy a zároveň toto podanie bolo adresované aj iným organizáciám kolektívnej správy s ktorými žalobca komunikuje. Odvolací súd preto nepovažuje za vierohodné, že by žalobca zo svojej činnosti nemal vedomosť o tom, že desiatky subjektov vo veľkom finančnom objeme skladali prostredníctvom príkazníka Zväzu hotelov a reštaurácií SR finančné prostriedky do notárskej úschovy.

16. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodnutím sp. zn. 11Co/52/2021-237, v skutkovo a právne obdobnej veci potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobcovi priznané právo na náhradu trov konania, odvolací súd uvádza, že týmto rozhodnutím nie je viazaný. Citované rozhodnutie je rozhodnutím všeobecného súdu Slovenskej republiky a nejedná sa o ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, ktorú by mal odvolací súd ako všeobecný súd Slovenskej republiky povinnosť rešpektovať resp. povinnosť dôkladne a presvedčivo odôvodniť prípadný odklon od nej (viď. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 11.12.2019, sp. zn. 3Obdo/64/2019).

17. Odvolací súd v zmysle vyššie uvedeného dospel k záveru, že príčinou späťvzatia žaloby bolo správanie sa žalobcu, ktorý zaviniel, že konanie sa muselo zastaviť a uznesenie súdu prvej inštancie, ktorým za daného skutkového a právneho stavu rozhodol, že žalovanému sa priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%, je vecne a právne správne.

18. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení rozhodnutia, preto rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p. potvrdil.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 C.s.p.. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný. Z obsahu spisu vznik trov odvolacieho konania na strane žalovaného nevyplyval, preto odvolací súd v súlade s čl. 17 základných princípov Civilného sporového poriadku, prihliadol na procesnú ekonomiu a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (k uvedenému porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018 publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 72/2018).

20. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).